

Geranium farreri

Skrevet av Magnar Aspaker

fredag 28. september 2007 11:58 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:28

Geranium farreri er en mine favoritter i fjellhagen, den er en av de minste storkenebbene jeg har. Den kom til meg første gang som Geranium. sp fra en frøliste. Det hender jeg lar meg friste av slikt som man ikke riktig vet hva er. Det er alltid spennende å se hva som kommer opp fra slike frø. Det var ikke mange frø i pakken, men alle spirte godt, og utpå sommeren stod det ca 10 småplanter i overvintringsbenken. De vokste ikke mye i løpet av sommeren, og jeg skjønnte det i alle fall måtte være en lav sort.

Neste vår da snøen forsvant, var jeg svært spent på å se hvordan småplantene hadde klart vinteren. Jeg dekker aldri noe, lar bare plantene klare vinteren som best de kan uten hjelp. Jo, alle plantene stod med mørke grønne blad og røde bladstilker, og så riktig friske og fine ut. Men utover forsommeren ble det fortsatt lite vekst, og plantene ble litt avglemt og borte mellom alle de større naboene.

Så en godværs morgen rusla jeg som vanlig i hagen for å se om det var noe nytt å oppdage. Da fikk jeg øye på en blomst jeg ikke hadde sett før, i karmen, helt nede på bakken. En helt lys lilla blomst med mørkere årer og svarte støvbærere, riktig en skjønnhet. Jeg måtte legge meg på kne for å få sett ordentlig på den. Her blomstret den, og jeg hadde ikke engang lagt merke til at den hadde knopper. Jeg måtte straks ta et bilde av den. Fortsatt hadde jeg ikke noe navn på den, men året etterpå fikk jeg besøk av venner som kunne fortelle meg at navnet var Geranium farreri.

Dette er noen år siden nå, og planten har vært hos meg hele tiden siden. Den har vist seg å være meget hardfør. Blomstringen varer i flere uker fra begynnelsen av juni. Den setter frø, men som med mange andre Geranium er det ikke så lett å få tak i frøene. De man greier å finne, spirer som oftest godt. Den selvsår seg også en del, men ikke slik at det er noen plage. Frøene

Geranium farreri

Skrevet av Magnar Aspaker

fredag 28. september 2007 11:58 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:28

spirer uten kulde, vanligvis i løpet av ei vokes tid. Men frøene tåler også å bli sådd om høsten. Planten er meget vanskelig å formere ved deling. Den blir ca 15 × 20 cm høy, vil ha god drenering, og trives ikke på fuktig jord.

Geranium farreri stammer fra fjell i det vestlige Kina, der den vokser i rundt 4000 meters høyde.. Den ble første gang oppdaget i Sichuan av Delavay, som kalte den G. napuligerum. Disse to navnene er altså synonymer, selv om noen bøker fortsatt holder dem som to arter. Staudeboka fra Landbruksforlaget kaller den for dokkestorkenebb. Jeg har ikke hørt dette navnet i bruk i Norge, det virker mest som en direkte oversettelse av det svenske "docknäva". Slekten Geranium, med bort imot 100 arter, hører til i Storkenebbfamilien, (Geraniaceae), sammen med bl.a. Erodium.

[Tråden](#)